

Kiirkunstnik

Kokkuseadnud AU-LY

Ar 932
Kiirkunstnik

135627 x

Nööri lõikamine ja terveks- tegemine.

Enne, kui seda kunstükki ette kanda, tuleb võtta kaks nööri, üks 10—14 cm ja teine umbes 1 m pikkune, soovitav seest õõnes nöör, mida on hõlpsam kokku kleepida, asetades kahe otsa õõnsusse tuletikk ühes külgekleepuva ainega. On üks nöörrõngas valmis, tu'eb teise nööri ots valmisrõngast läbi pista ning otsad kokku kleepida, nii näevad rõngad kokkupanduna ketina välja. Nüüd tuleb lasta ära kuivada, nii et tõmmates kett hõlpsasti ei rebeneks. Peale seda tuleb tõmmata kett pingule, nii et pikema rõnga jätku koht tuleb umbes 3 cm allapoole murret ja vähema rõnga koht jääb täpsalt keskele. On ta nii kokku murtud, tuleb võtta suure rõnga teine ots, pistes läbi sellest nööri, pikkuselt võrdne lühemale rõngale, tehes võrgusõlme taolise sõlme, mida tuleb teha järgmiselt: hoides pahema käe näpuga murdeko-
hast kinni, siis parema käega paremapoolne rõnga nöör käänata rõngana üle lahtise nööri otsade ja nüüd näib, nagu oleks siin tegelikult sõlm, otsad jäävad lahtiseks ning ühepikkus-
teks.

Seega on kunstnikul ettevatmistused tehtud. Kunstnik asub lavale, kettnöör asub laual, vähem rõngas on asetatud näiliselt sõlmitud lahtise otsaga nööri juures. Nüüd võtab ta pahema käega väikese rõnga varjatult pihku, nii et lahtisõlmitud nööriotsad alla rippuma jäävad, näidates ülemist suure rõnga otsa, mis kokku-
kleebitult osutuvad tervena, hoides parema

käega lahtistest otsadest kinni, libistab ta vähema rõnga üles jatkatud otste kõrvale, murdekohta peos varjates, tehes sinna jällegi eelpooltähendatud võrgusõlme nii, et raske aru saada, et seal kaks rõngast ketina liidetud. Nüüd lõikab kunstnik vähema rõnga mitmest kohast katki, kujutades seega, nagu oleks ta terve suurema rõnga katki lõiganud, katki lõigatud rõngas kukub näiliselt maha. Kunstnik silub näppude vahel suuremat kettrõngast, nii näib publikule, et nõör on lahtitõmmates jällegi terve. Nüüd lõikab kunstnik suurema kettrõnga jätku kohalt pooleks (jätk täiesti välja lõigata), tehes jällegi eelpooltähendatud võrgusõlme peale, selle järele võttes kõik neli lahtilõigatud nõöri otsa, sõlmede kohalt kinni hoides pahema käe pöidla ja esimeste näppude vahele, seepeale lastes viimaseks sõlmitud otsad alla kukkuda, lõigates vähemat lahtist nõöri kääridega sõlme kohast katki nii, et tükid hõlpsasti välja kukuvad, siludes jällegi pikemat nõöri ning seepeale nõör osutub lõigatud kohalt juba täieliselt terweks. Kunstnik arutab sõlme otsad lahti ning annab publikule nõöri järelevaatamiseks, et ta tõesti harilik nõör on.

Seda kunstükki on suure eduga üle ilma ette kantud ning suurima vaimustusega publiku poolt vastu võetud.

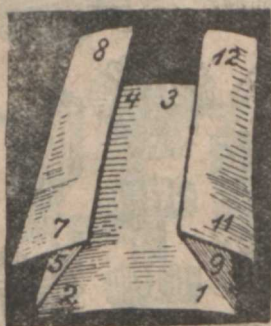
Kaardi silmade ärahõõrumine.

Kunstnik võtab harilikud mängukaardid pahema käe pöidla ja nelja sõrme vahele serviti, hoiab kaardid kõrgel, nii et pealtvaatajatel hästi näha oleks. Nüüd küsib pealtvaatajate käest — mis kaart see on? Saades õige vastuse, hõõrub ta natuke parema käe nelja sõr-

mega kaartide silmi, nii kui hõõruks ta silmi pealt ära, ja samal silmapilgul ongi teised silmad peal.

Seda tehakse järgmiselt: sel ajal kui ta hõõrub, tõmbab ta parema käe pöidlaga kõige tagumise kaardi pöidla ja nelja sõrme vahele, nii et sõrmed kaardi hästi ära varjavad ja pealtvaatajail midagi näha ei ole. Sel ajal kui ta hõõruma hakkab, lükkab ta käesoleva kaardi näidatud kaardi peale ja hõõrub näiliselt, nagu hõõruks silmi pealt ära ning pealtvaatajate üllatuseks ongi nähtud kaart teiseks muutunud. Niiviisi võib seda lõpmatuseni korrata, efekt jääb endiseks. Et pealtvaatajad aru ei saaks, selleks on soovitav kaartide järjekord ennem ära segada kui kaardid pealtvaatajatele järeldaamiseks antakse.

Kuldne kunst ehk paberipoogna saladus.

Joon. nr. 1.

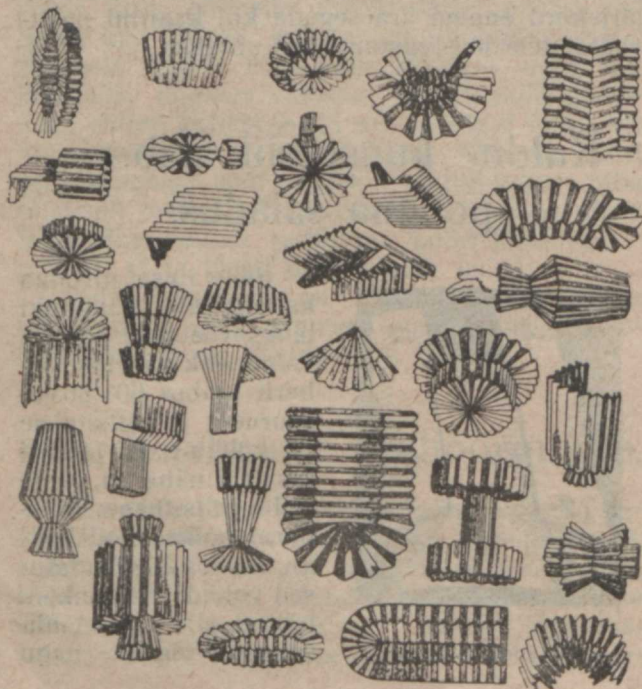
Selle ilusa niisama ka huvitava kunsttüki jaoks võetakse poogen valget ehk värvilist paberit umbes 60×80 cm suuruses ja valtsitakse nii kokku nagu joonistus nr. 1 näha on, peale selle valtsitakse lõõts-harmonika moodi kokku, umbes 2½ cm laiused voldid. On see kõik tehtud, siis saame niisuguse viguri nagu

joon. nr. 2 näha on. On kunstnikul allolevad vigurid kõik hästi kätte harjutatud, võib tema igas seltskonnas palju nalja ja huvi pakkuda. Kui ettekandjal luuleandi on, siis võib ta iga viguri kohta midagi kohalist luuletada.

Joon. nr. 2.

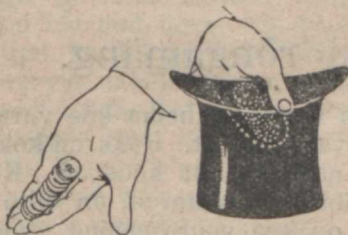
Peale allolevate vigurite võib veel igaüks ise igasuguseid vigureid teha.

Ideaalsem käsipank.

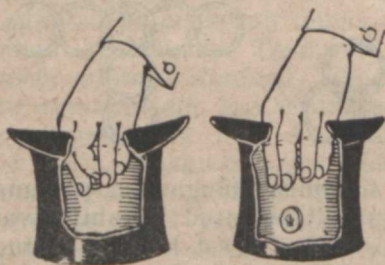
(Ehk rahakorjamine õhus.)

Kunstnik võtab pahemasse peopesasse 15—25 sendilist raha, (joon. nr. 1) samasse kätte võtab äärtpidi ka nõu, nii et põial jääb väljapoole nõud, kuna ülejäänud sõrmed hoiavad vastu nõu sise-must oma all olevaid rahasid (joonistus nr. 2).

Joon. nr. 1 ja 2.

Kunstnik peab enne hoolega harjutama, et ta eksimata võib rahad ükshaaval nõu põhja kukkuda lasta. Esimene ja nimetissõrm hoiavad rahad kõvasti nõu küljes, kuna keskmise vabalt kooldudes rahad lahti lükkab. (Joon. nr. nr. 3 ja 4). Kunstnikul on paremas käes 25-sendiline. Näitab seda pealtvaatajale ja näiliselt viskab raha nõusse. Raha jääb aga pikkade ja

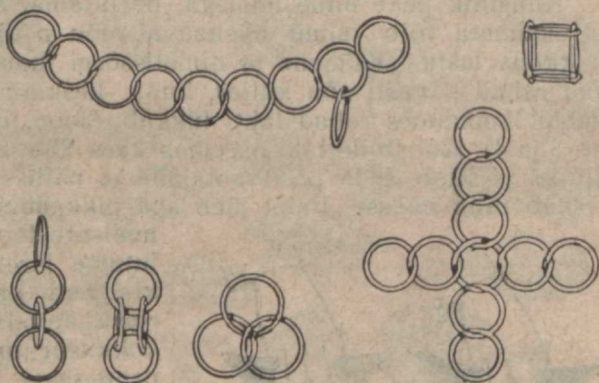
Joon. nr. nr. 3 ja 4.

hoolsate harjutuste järele kindlasti parema käe veidi kokkusurutud peopesasse. Raha viskendamendil toimetab aga pahema käe keskmine sõrm esimese raha nõu põhja. Nii võib sel viisil publiku üllatuseks hariliku inimese kuupalga mõne minuti jooksul nõu põhja toimetada.

Selle kunsttükiga võib osav mees meie rahailmas isegi õige mõjuvale kohale pääseda, sest tal on igal ajal võimalik meie pankrotti minevatele pankadele igasugust valuutat viibimata muretseda.

Jaapani rõngamäng.

Kunstnik ilmub lavale, pahema käe varukal 11 ülenikeldatud vaskrõngast. Kaks on kokkujoodetud, nii et nad ahelana koos on. Kolm rõngast tulega tublisti karastatud, on viltu läbilõigatud ja neil on hea vedrutusjõud. Vahed peavad aga eeskujuliku ülenikeldusega silmale

kättepaistmatuks tehtama. Rõngad on pahema käe varukale järgmiselt asetatud; 3 lahtikäivat rõngast kõige all, siis 2 rõngast kokkujoodetud ja 6 tervet rõngast kõige peal. Kunstnik laseb nüüd rõngad publikul läbi vaadata, aga nii osavalt, et ainult terveid rõngaid nähakse.

On kõik 6 kinnist rõngast publiku käes, siis võtab kunstnik 2 kokkujoodetud rõngast pare-

masse kätte, lööb vastastikku, nagu tahaks üht rõngast teisest läbi lüüa ja näitab, et nad koos on. Need rõngad annab ta publikule vaadata. Siis korjab teised pealtvaatajailt pahema käevarre peale, võtab ühe kinnise ja lahtise rõnga ja lööb kinnise rõngaga lahtise prao pihta. On nad ühes, siis võetakse kolmas, neljas jne. kuni kõik ühte liidetakse. Sellejuures on tarvis tähele panna, et iga lahtise külge 2 kinnist tuleb. Kui nii ahel valmis, siis kistakse mõni jälle lahti ja seatakse teisiti kokku.

On kunstnik selle mängu omale hästi kätte harjutanud, võivad pealtvaatajad lõbusat ja isegi huvitavat naudingut saada.

Nõiduslik taskurätt.

Kunstnik kõneleb, hoides mõlemi käe sõrmede vahel taskurätti. „Austatud pealtvaatajad: Teist igaüks vist teab, milline tähtsus on meie igapäevases elus sarnasel riistapuul, nagu siin näete. Tal on lihtne nimetus: taskurätt. Aga kui palju peitub temas meie elu olulisemaid probleeme. Taskurätt on esmakordselt meie puhtuse sümbol. Meie ninaaluse üle on ta ainuvalitseja, kui mitte majanduslikkel langusaegadel ta aset kuuekäis ehk särgisaba ei täida. Taskuräti alla peidab häbelik neiu oma jaatava vastuse peiule, taskurätt võtab endasse kõik valu, viha, ahastuse, pettumuse pisarad, mis muidu võiks saada saatuslikuks meie modern-naiste värvitud ja puuderdatud nõngudele. Taskurätisse nuuskab ka poliitika-mees oma hirvitava üleoleku vastasele, ja taskurätis võib nii mõnigi rikkakspeetud neiu oma kaasavara peiule kätte sirutada:

Austatud pealtvaatajad — siin, see taskurätt on hoopis iseäralik nõiduslike kude omadustega. Olge lahked, veenduge ise!

Kunstnik näitab paremas käes sõrmust, pistab selle näilikult taskuräti keskele. Selle asemel aga soetab enne rätiku nurga sisse õmmeldud sõrmuse, jättes näidatud sõrmuse parema käe surutud pihku. Siis palub pealtvaatajailt teist taskurätti. Annab nurga sisse õmmeldud taskuräti hoida kellelegi publikust ja poetab ise käesoleva (mitte sisseõmmeldud) sõrmuse publikult laenatud taskurätti. Nüüd laseb oma eeskujul ka pealtvaatajale antud taskurätti kokku rullida ja üksteise kõrvale lauale asetada. Siis ütleb kunstnik oma hariliku voolava ja köitva jutuajamise vahel nõiasõnad: „Hokus-pokus, eins, zwei, drei“ — ja laseb vaadata, et sisseõmmeldud taskurätist sõrmus kadunud ning osutub teise rätiku sees.

8. ✓

932
AP Kipkunstrik